

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobkyně: **S. N.**
zastoupená advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha 8

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 7. 2018 č. j. MSK 4228/2018, sp. zn. DSH/1310/2018/Sru, o správním deliktu,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 24. 7. 2018 č. j. MSK 4228/2018, sp. zn. DSH/1310/2018/Sru žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a chytrého regionu zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Ostravy č. j. SMO/539870/17/DSČ/Haj ze dne 20. 12. 2017. Uvedeným rozhodnutím správního orgánu I. stupně bylo rozhodnuto tak, že se žalobkyně dopustila správního deliktu podle ust. § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) tím, že jako provozovatelka vozidla tov. zn. Audi, RZ X, v rozporu s ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistila, aby při užití tohoto vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem, neboť

- i. prostřednictvím automatizovaného prostředku používaného bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích bylo zjištěno a zdokumentováno, že dne 29. 9. 2016 v čase 16:18 hodin řídil blíže neustanovený řidič výše uvedené vozidlo v Ostravě – Třebovicích po ulici Třebovická, ve směru jízdy k ulici Martinovská, u budovy č. p. 5116/110 a v následném úseku 1128,6 metrů, kde je dopravním značením „IZ 8a“ – Zóna s dopravním omezením s vyobrazenou dopravní značkou „B20a“ stanovena nejvyšší dovolená rychlost 40 km/h, jel nedovolenou rychlostí jízdy, kdy mu byla silničním rychloměrem Unicam VELOCITY3, po odečtu možné odchylky přesnosti měřícího zařízení +/- 3 km/h, naměřena průměrná rychlost jízdy 49 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost nejméně o 9 km/h,
- ii. prostřednictvím automatizovaného prostředku používaného bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích bylo zjištěno a zdokumentováno, že dne 30. 9. 2016 v čase 11:28 hodin řídil blíže neustanovený řidič výše uvedené vozidlo v Ostravě – Třebovicích po ulici Třebovická, ve směru jízdy k ulici Martinovská, u budovy č. p. 5116/110 a v následném úseku 1128,6 metrů, kde je dopravním značením „IZ 8a“ – Zóna s dopravním omezením s vyobrazenou dopravní značkou „B20a“ stanovena nejvyšší dovolená rychlost 40 km/h, jel nedovolenou rychlostí jízdy, kdy mu byla silničním rychloměrem Unicam VELOCITY3, po odečtu možné odchylky přesnosti měřícího zařízení +/- 3 km/h, naměřena průměrná rychlost jízdy 51 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost nejméně o 11 km/h.

Uvedená jednání vykazovala znaky přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu v souvislosti s porušením ust. § 4 písm. c) zákona o silničním provozu,

- iii. a dne 11. 10. 2016 v době nejméně od 14:00 do 14:15 hodin porušil blíže nezjištěný řidič předmětného vozidla pravidla provozu na pozemních komunikacích tím, že v Ostravě na ulici Přívozska 24 nerespektoval svislé dopravní značení „IZ 8a“ – Zóna zákazu stání s dodatkem Stání povoleno pouze na vyznačených parkovištích, v jehož působnosti stál mimo vyznačená parkoviště.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Uvedené jednání vykazovalo znaky přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu v souvislosti s porušením ust. § 4 písm. c) téhož zákona.

V souladu s ust. § 125g odst. 2 zákona o silničním provozu byly správní delikty projednány ve společném řízení a na základě ust. § 125g odst. 3 zákona o silničním provozu, v návaznosti na ust. § 125f odst. 3 téhož zákona byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 2 500 Kč. Současně jí byla uložena povinnost zaplatit náklady spojené s projednáním správního deliktu paušální částkou 1 000 Kč.

2. Žalobkyně proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného podala včasnou žalobu, ve které uplatnila celou řadu žalobních námitek, které podřadila pod tyto okruhy: 1) Omezení na způsobu platby určené částky, 2) Obecní policie nebyla oprávněna k pořizování záznamu, 3) Absence OOP, 4) Není odložení věci, 5) Postup v rozporu s § 79a silničního zákona, 6) Absence formy zavinění ve výroku rozhodnutí, 7) Nebylo měřeno automatizovaným technickým prostředkem bez obsluhy, 8) Neexistence „*správního deliktu dle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu*“, 9) Zavinění, 10) Sankce – neuvedení ustanovení, dle kterého bylo rozhodováno, 11) Sankce – porušení zásady zákazu *reformatio in peius*, 12) Sankce – nepřezkoumatelnost, 13) Absence zjištění formy zavinění řidiče, 14) Neoznámení úseku měření rychlosti motorových vozidel dopravní značkou, 15) Rozhodování úřední osoby, o jejíž nepodjatosti existují pochybnosti, 16) Absence uvedení ustanovení, dle kterého bylo rozhodováno – výrok č. 3 – odkaz na neexistující význam dopravní značky, 17) Nesouhlas žalobce a jeho právního zástupce se zveřejňováním osobních údajů žalobce a právního zástupce na webu Nejvyššího správního soudu a návrh na naprostou anonymizaci rozhodnutí ve věci.
3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Ve svém písemném vyjádření k podané žalobě ze dne 2. 11. 2018 popíral oprávněnost všech shora uvedených žalobních bodů.
4. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 24. 7. 2018 č. j. MSK 4228/2018, sp. zn. DSH/1310/2018/Sru, připojeným správním spisem žalovaného téže spisové značky, jakož i připojeným správním spisem Magistrátu města Ostravy, sp. zn. S-SMO/376868/16/DSČ a souhlasným stanoviskem Policie České republiky, Dopravního inspektorátu územního odboru vnější služby Městského ředitelství Ostrava ze dne 26. 7. 2016 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ustanovení § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného v souladu s ustanovením § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.
5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázány následující skutečnosti:

- z oznámení k zahájení řízení ve věci přestupku ze dne 23. 10. 2016, že řidič motorového vozidla tov. zn. Audi, RZ X, je podezřelý z přestupku tím, že dne 29. 9. 2016 v čase 16:18 hodin jel v Ostravě – Třebovicích po ulici Třebovická, ve směru jízdy k ulici Martinovská u budovy č. p. 5116/110, kde překročil s uvedeným vozidlem nejvyšší dovolenou rychlost v obci danou dopravním značením „IZ 8a“ – zóna s dopravním omezením „B 20a“ (40 km/h). V místě, kde je nejvyšší dovolená rychlost 40 km/h, mu byla silničním rychloměrem Unicam VELOCITY3 naměřena průměrná rychlost 52 km/h. Po odečtu tolerance +/- 3 km/h do 100 km/h byla průměrná rychlost jízdy 49 km/h. Dále je v oznámení uvedeno, že provozovatelem vozidla je žalobkyně. K tomuto oznámení je přiložen obrazový snímek zmiňovaného jednání, ve kterém je uvedena rychlost: 52 km/h, maximální dovolená rychlost: 40 km/h a je z něj čitelná výše uvedená registrační značka předmětného vozidla;
- z ověřovacího listu č. 8012-OL-70161-16 silničního rychloměru Unicam VELOCITY3, že bylo ověření tohoto měřidla provedeno dne 24. 5. 2016 a jeho platnost byla stanovena do 23. 5. 2017, ke kterému je přiložen kalibrační list č. VÚGTK/39565/2016 ze dne 17. 5. 2016, ve kterém je mj. uveden jízdní úsek směr na ul. Martinovská - nejkratší pojezdová vzdálenost 1128,61 m;
- z osvědčení č. UV3 16034 ze dne 19. 7. 2016 o proškolení z ovládání rychloměru Unicam VELOCITY3, že toto potvrzuje způsobilost Mgr. P. C. k ovládání silničního rychloměru;
- z výzvy k uhrazení určené částky ze dne 3. 11. 2016 č. j. SMO/427922/16/DSC/Sik, že správní orgán I. stupně vyzval žalobkyni, jakožto provozovatele motorového vozidla Audi, RZ X, k uhrazení částky 300 Kč, neboť výše uvedené jednání vykazuje znaky přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu v souvislosti s porušením ust. § 4 písm. c) téhož zákona;
- z přípisu doručeného správnímu orgánu I. stupně dne 16. 11. 2016 k sp. zn. S-SMO/376868/16/DSC, že žalobkyně správnímu orgánu I. stupně sdělila, že v den spáchání přestupku řídil vozidlo A. K., narozený dne X, bytem S. 6, B., O., P., doručovací adresa B. 1157/14, 110 00 P. 1;
- z výzvy ze dne 18. 11. 2016, že správní orgán I. stupně vyzval k podání vysvětlení A. K. Tato výzva se správnímu orgánu I. stupně vrátila s informací, že jmenovaný adresát je na uvedených adresách neznámý;
- z usnesení o odložení věci ze dne 18. 1. 2017, že správní orgán I. stupně odložil shora uvedený přestupek, neboť ve lhůtě 60 dnů ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, nebyly zjištěny skutečnosti odůvodňující zahájení přestupkového řízení proti určité osobě;
- z oznámení k zahájení řízení ve věci přestupku ze dne 3. 10. 2016, že řidič motorového vozidla tov. zn. Audi, RZ X, je podezřelý z přestupku tím, že dne 30. 9. 2016 v čase 11:28 hodin jel v Ostravě – Třebovicích po ulici Třebovická, ve směru jízdy k ulici Martinovská u budovy č. p. 5116/110, kde překročil s uvedeným vozidlem nejvyšší dovolenou rychlost v obci danou dopravním značením „IZ 8a“ –

zóna s dopravním omezením „B 20a“ (40 km/h). V místě, kde je nejvyšší dovolená rychlost 40 km/h, mu byla silničním rychloměrem Unicom VELOCITY3 naměřena průměrná rychlost 54 km/h. Po odečtu tolerance +/- 3 km/h do 100 km/h byla průměrná rychlost jízdy 51 km/h. Dále je v oznámení uvedeno, že provozovatelem vozidla je žalobkyně. K tomuto oznámení je přiložen výše uvedený ověřovací list č. 8012-OL-70161-16 a kalibrační list č. VÚGTK/39565/2016 a také obrazový snímek zmiňovaného jednání, ve kterém je uvedeno rychlost: 54 km/h, maximální dovolená rychlost: 40 km/h a je z něj čitelná výše uvedená registrační značka předmětného vozidla;

- z osvědčení č. UV3 16037 ze dne 19. 7. 2016 o proškolení z ovládání rychloměru Unicom VELOCITY3, že toto potvrzuje způsobilost Bc. H. S. k ovládání silničního rychloměru;
- z výzvy k uhrazení určené částky ze dne 2. 11. 2016 č. j. SMO/426374/16/DSČ/Sik, že správní orgán I. stupně vyzval žalobkyni, jakožto provozovatele motorového vozidla Audi, RZ X, k uhrazení částky 500 Kč, neboť výše uvedené jednání vykazuje znaky přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu v souvislosti s porušením ust. § 4 písm. c) téhož zákona;
- z přípisu doručeného správnímu orgánu I. stupně dne 16. 11. 2016 k sp. zn. S-SMO/377723/16/DSČ, že žalobkyně správnímu orgánu I. stupně sdělila, že v den spáchání přestupku řídil vozidlo A. K., narozený dne X, bytem S. 6, B., O., P., doručovací adresa B. 1157/14, P. 1;
- z výzvy ze dne 18. 11. 2016, že správní orgán I. stupně vyzval k podání vysvětlení A. K. Tato výzva se správnímu orgánu I. stupně vrátila s informací, že jmenovaný adresát je na uvedených adresách neznámý;
- z usnesení o odložení věci ze dne 19. 1. 2017, že správní orgán I. stupně odložil shora uvedený přestupek, neboť ve lhůtě 60 dnů ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, nebyly zjištěny skutečnosti odůvodňující zahájení přestupkového řízení proti určité osobě;
- dne 25. 1. 2017 vydal správní orgán I. stupně příkaz o správních deliktech žalobkyně týkajících se překročení nejvyšší dovolené rychlosti;
- z plné moci ze dne 14. 11. 2016, že žalobkyně zmocnila společnost ODVOZ VOZU s.r.o. k zastupování ji ve správním řízení a tato společnost podala proti shora uvedenému příkazu odpor;
- z vyrozumění o provedení úkonu ve smyslu ust. § 36 odst. 3 a ust. § 51 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů ze dne 16. 2. 2017, že správní orgán I. stupně stanovil žalobkyni a jejímu zmocněnci lhůtu pěti pracovních dnů, aby se dostavili k seznámení s podklady rozhodnutí a k těmto se vyjádřili;

- z protokolu o úkonu dle § 51 odst. 2 a § 36 odst. 3 správního řádu ze dne 27. 2. 2017, že v tento ten se žalobkyně ani její zmocněnec nedostavili ke správnímu orgánu I. stupně;
- dne 28. 2. 2017 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí o správních deliktech žalobkyně, proti kterému podal zmocněnec žalobkyně blanketní odvolání, které ani po výzvě správního orgánu I. stupně nedoplnil;
- dne 3. 11. 2017 vydal žalovaný rozhodnutí č. j. MSK 146958/2017, kterým zrušil rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 28. 2. 2017 a věc mu vrátil k dalšímu řízení, neboť správní orgán I. stupně nevedl společné řízení se skutkem, který byl předmětem rozhodnutí ze dne 14. 6. 2017 č. j. SMO/226875/17/DSČ/Růž a neaplikoval tak absorpční zásadu při ukládání sankcí;
- z ověřovacího listu č. 8012-OL-70378-17 ze dne 2. 10. 2017, že nahrazuje výše uvedený ověřovací list č. 8012-OL-70161-16 ze dne 24. 5. 2016 z důvodu administrativní chyby – uvedení chybné číslice ve výrobním čísle použitého měřidla. Doba platnosti stanoveného měřidla počítaná od data vydání nahrazovaného ověřovacího listu tímto není dotčena;
- do správního spisu byla založena fotodokumentace a mapa s vyznačením umístění nerespektovaného dopravního značení;
- z usnesení ze dne 23. 11 2017, že správní orgán I. stupně spojil řízení o správních deliktech žalobkyně vedených pod sp. zn. S-SMO/376868/16/DSČ a S-SMO/445445/17/DSČ, přičemž společné řízení bude dále vedeno pod sp. zn. S-SMO/376868/16/DSČ;
- z oznámení k zahájení řízení ve věci přestupku ze dne 11. 11. 2016, že řidič motorového vozidla tov. zn. Audi, RZ X, je podezřelý z přestupku tím, že dne 11. 10. 2016 v 14:00 - 14:15 hodin v Ostravě na ulici Přívozká 24 nerespektoval dopravní značení „IZ 8a“ – zóna zákazu stání s dodatkem „*stání povoleno pouze na vyznačených parkovištích*“ a v působnosti tohoto dopravního značení stál mimo vyznačená parkoviště. Dále je v oznámení uvedeno, že provozovatelem vozidla je žalobkyně;
- z oznámení přestupku pro nepřítomného řidiče vozidla sepsaného na místě a z úředního záznamu ze dne 11. 10. 2016, že obsahují stejný popis přestupku, jak je shora uvedeno. Dále je v úředním záznamu uvedeno, že se u vozidla nikdo nezdržoval, proto bylo po 15 minutách vypsáno oznámení přestupku pro nepřítomného řidiče, které bylo vloženo za stěrač vozidla. K úřednímu záznamu je přiložena fotodokumentace uvedeného jednání;
- z výzvy k uhrazení určené částky ze dne 21. 11. 2016 č. j. SMO/449617/16/DSČ/Koc, že správní orgán I. stupně vyzval žalobkyni, jakožto provozovatele motorového vozidla Audi, RZ X, k uhrazení částky 300 Kč, neboť výše uvedené jednání vykazuje znaky přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu v souvislosti s porušením ust. § 4 písm. c) téhož zákona;

- z přípisu doručeného správnímu orgánu I. stupně dne 30. 11. 2016 k sp. zn. S-SMO/445445/16/DSČ, že žalobkyně správnímu orgánu I. stupně sdělila, že v den spáchání přestupku řídil vozidlo I. H., narozený dne X, bytem K. 76/14, 911 05 T.-N. Z., S., doručovací adresa H. N. 18/48, O.;
- z výzvy ze dne 1. 12. 2016, že správní orgán I. stupně vyzval k podání vysvětlení I. H. Tato výzva se správnímu orgánu I. stupně vrátila s informací, že jmenovaný adresát je na uvedené adrese neznámý;
- z usnesení o odložení věci ze dne 17. 1. 2017, že správní orgán I. stupně odložil shora uvedený přestupek, neboť ve lhůtě 60 dnů ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, nebyly zjištěny skutečnosti odůvodňující zahájení přestupkového řízení proti určité osobě;
- dne 17. 1. 2017 vydal správní orgán I. stupně příkaz o správním deliktu žalobkyně týkajícího se nerespektování dopravní značky „IZ 8a – zóna s dopravním omezením“ s dodatkem „zákaz stání B 29“ - *stání povoleno pouze na vyznačených parkovištích*. Proti tomuto příkazu podala žalobkyně odpor ze dne 5. 2. 2017. Dne 28. 3. 2017 žalovaný ve zkráceném přezkumném řízení výše uvedený příkaz zrušil a věc vrátil správnímu orgánu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí, neboť měl za to, že nebyl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti;
- do správního spisu byla založena fotodokumentace a mapa s vyznačením stání předmětného automobilu;
- z výzvy ze dne 18. 5. 2017, že žalobkyně byla správním orgánem I. stupně vyzvána k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí;
- dne 14. 6. 2017 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí o správním deliktu žalobkyně týkajícího se nerespektování dopravní značky „IZ 8a – zóna s dopravním omezením“ s dodatkem „zákaz stání B 29“ - *stání povoleno pouze na vyznačených parkovištích*, proti kterému podal zmocněnec žalobkyně – ODVOZ VOZU s.r.o., kterého zmocnila plnou mocí ze dne 28. 11. 2016, blanketní odvolání, které ani po výzvě správního orgánu I. stupně nedoplnil;
- dne 3. 11. 2017 vydal žalovaný rozhodnutí č. j. MSK 146964/2017, kterým zrušil rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 14. 6. 2017 a věc mu vrátil k dalšímu řízení, neboť správní orgán I. stupně nevedl společné řízení se skutkem, který byl předmětem rozhodnutí ze dne 28. 2. 2017 č. j. SMO/080665/17/DSČ/Dru a neaplikoval tak absorpční zásadu při ukládání sankcí;
- z vyrozumění o provedení úkonu ve smyslu ust. § 36 odst. 3 a ust. § 51 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů ze dne 23. 11. 2017, že správní orgán I. stupně vyrozuměl žalobkyni a jejího zmocněnce, že dokazování mimo ústní jednání bude provedeno dne 12. 12. 2017;
- z protokolu o úkonu dle § 51 odst. 2 a § 36 odst. 3 správního řádu ze dne 12. 12. 2017, že v tento ten se žalobkyně ani její zmocněnec nedostavili ke správnímu orgánu I. stupně;

- dne 20. 12. 2017 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí o správních deliktech žalobkyně.

Součástí správního spisu správního orgánu I. stupně je blanketní odvolání podané zmocněncem žalobkyně – nedatované a doručené správnímu orgánu I. stupně dne 21. 12. 2017, výzva správního orgánu I. stupně ze dne 21. 12. 2017, jímž byla zmocněnci žalobkyně stanovena lhůta pěti pracovních dní k doplnění podaného odvolání.

Součástí správního spisu žalovaného je přípis zmocněnce žalobkyně ze dne 22. 12. 2017, kterým blanketní odvolání doplnil. O tomto odvolání, jak je shora uvedeno, rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.

6. V projednávané věci krajský soud především postupoval v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 věty první s.ř.s., podle kterého soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.

7. K jednotlivým žalobním bodům uvedeným v žalobě žalobkyně uvádí krajský soud následující:

- žalobkyně namítala, že byla omezena na způsobu platby určené částky, když jí správní orgán určil, že určenou částku smí uhradit toliko převodem na účet nebo v hotovosti na pokladně magistrátu. Krajský soud ke způsobu zaplacení pokuty a nákladů řízení uvádí, že tato část je ve výroku pouze informativní, přičemž výrok dle ust. § 68 odst. 2 správního řádu tuto informaci o způsobu platby pokuty a nákladů řízení obsahovat nemusí, přičemž je na žalobkyni, jakým způsobem pokutu a náklady řízení zaplatí;
- žalobkyně namítala, že obecní policie nebyla oprávněna k pořizování záznamu, jelikož porušila ust. § 24b odst. 2 zákona o obecní policii tím, že záznam byl proveden stálým automatickým systémem, ale obecní policie informaci a zřízení takového systému nezveřejnila. K této žalobní námitce krajský soud uvádí, že podle ust. § 24b odst. 1 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o obecní policii“) platí, že obecní policie je oprávněna, je-li to potřebné pro plnění jejich úkolů podle tohoto nebo jiného zákona, pořizovat zvukové, obrazové nebo jiné záznamy z míst veřejně přístupných, popřípadě též zvukové, obrazové nebo jiné záznamy o průběhu zákroku nebo úkonů. Podle ust. § 24b odst. 2 zákona o obecní policii jsou-li k pořizování záznamů podle odstavce 1 zřízeny stálé automatické technické systémy, je obecní policie povinna informace o zřízení takových systémů vhodným způsobem uveřejnit. Zákon ovšem dále neupravuje, jakým způsobem mají být tyto informace uveřejněny. Krajský soud ověřil a považoval za dostačené, že tyto informace jsou uveřejněny např. na webových stránkách Městské policie Ostrava (www.mpostrava.cz) pod záložkou „O nás“, která obsahuje odkaz na „Technické prostředky“, kde je odkaz na „Měření rychlosti“. Po otevření tohoto odkazu se zobrazí mj. informace o tom, kde jsou v Ostravě umístěna automatizovaná technická zařízení pro úsekové měření rychlosti

včetně předmětného silničního rychloměru na ulici Třebovická. K námitkám žalobkyně, že z těchto informací nebylo doložitelné, kdy konkrétně byly zveřejněny, vyzval krajský soud žalovaného k doložení důkazu o zveřejnění měření rychlosti automatickým systémem. Za tím účelem jednání konané dne 7. 11. 2019 krajský soud odročil a následně žalovaný k důkazu předložil sdělení Městské policie Statutárního města Ostravy ze dne 12. 11. 2019, v němž je uvedeno, že aktualizovaný seznam lokalit určených k měření rychlosti Městskou policií Ostrava na období od 1. 7. do 31. 12. 2016 byl zveřejněn na webových stránkách Městské policie Ostrava dne 16. 8. 2016 v 18:09 hodin. K tomuto sdělení byla zároveň připojena příloha – seznam rizikových míst, v němž mj. je uvedena ulice Třebovická v městské části Ostrava – Třebovice s upřesněním místa měření v obou směrech po celé délce ulice procházející středem městské části. Žalovaný dále doložil, že informace o měření rychlosti v předmětné lokalitě byla zveřejněna také na webových stránkách www.ceskatelevize.cz dne 1. 8. 2016 a že tatáž informace byla zveřejněna na dalších webových stránkách DNES.cz/ZPRAVODAJSTVÍ dne 25. 7. 2016 v 17:00 hod. Jako další o zveřejnění informace ve věci měření rychlosti v uvedené lokalitě předložil žalovaný výňatek Zpravodajství městského obvodu Ostrava – Třebovice nazvaného „*Třebovický kapr*“ z března 2016 č. 1/2016, v němž se uvádí část usnesení zastupitelstva tohoto obvodu o měření úsekové rychlosti na ulici Třebovické v Ostravě – Třebovicích. Uvedené důkazy byly následně při jednání krajského soudu 12. 12. 2019 provedeny veřejně za účasti právního zástupce žalobkyně; soud postupoval zcela v souladu s ust. § 52 odst. 1 s.ř.s., dle kterého může soud provést důkazy jiné než důkazy navrhané účastníky řízení, a tudíž odmítá účelové námitky právního zástupce žalobkyně, že „*by neměl napovídat jedné ze stran sporu, jaké důkazy má navrhopvat*“. Na tom nic nemůže nic změnit skutečnost, že při prvním jednání krajského soudu konaném dne 7. 11. 2019 žalovaný žádné další dokazování nenavrhoval a že bylo soudem prohlášeno usnesení, že další dokazování prováděno nebude a řízení se končí. Tímto procesním rozhodnutím nebyl krajský soud vázán v tom, že by nemohl rozhodnout o doplnění dokazování;

- žalobkyně namítala, že ani jedna z dopravních značek týkající se jejích správních deliktů nebyla stanovena opatřením obecné povahy. Dopravní značení bylo tedy umístěno ilegálně. Dle názoru krajského soudu se jedná o účelové a obecné tvrzení žalobkyně, přičemž nepovažuje za nutné provádět důkaz či se podrobně zabývat opatřením obecné povahy, neboť povinnost řidiče řídit se dopravním značením vyplývá již ze samotné dopravní značky, přičemž obsah správní spisů nevzbuzuje pochybnosti, že by dopravní značení nebyla stanovena opatřeními obecné povahy či že by byla umístěna bezúčelně či nesmyslně;
- žalobkyně namítala, že nebyly splněny podmínky pro zahájení řízení o správním deliktu provozovatele vozidla. Nebyly splněny podmínky ust. § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu, ve znění účinném do 30. 6. 2017. Správní orgán věc neodložil, ve spise není založeno žádné usnesení ani jiný záznam o odložení věci a i kdyby takové usnesení existovalo, žalobkyně o něm nebyla vyrozuměna. Není pravdou, jak tvrdí žalobkyně, že by ve správním spise nebyla usnesení o odložení věci. Ve správním spise správního orgánu I. stupně jsou založena všechny tři usnesení o

odložení věci ze dne 17. 1. 2017, 18. 1. 2017 a 19. 1. 2017 (čl. 10, 20 a 64 správního spisu). Krajský soud je toho názoru, že žalobkyni jakožto provozovatele předmětného vozidla nelze považovat za osobu dotčenou jednáním osoby podezřelé ze spáchání přestupku dle ust. § 66 odst. 4 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích. Pojem osoba dotčená jednáním osoby podezřelé ze spáchání přestupku je nutno ve smyslu ust. § 66 odst. 4 zákona č. 200/1990 Sb. chápat tak, že se jedná především o poškozeného, což žalobkyně nebyla. Zdejší soud nedává žalobkyni ani za pravdu v tom, že byla zkrácena na svých právech, zejména na právu domoci se zahájení řízení o přestupku proti skutečnému řidiči. Z obsahu správního spisu se podává, že správní orgán I. stupně vyzval žalobkyni jakožto provozovatele předmětného vozidla k úhradě určené částky a současně jí dal možnost, aby mu sdělila údaje o totožnosti řidiče, který předmětné vozidlo v době spáchání přestupku skutečně řídil. Na tuto výzvu správního orgánu I. stupně žalobkyně vždy reagovala sdělením totožnosti osoby, která měla předmětné vozidlo v době spáchání přestupku řídit. Ke zkrácení práva žalobkyně tak v daném případě nedošlo;

- žalobkyně namítala, že obecní policie nebyla oprávněna měřit rychlost v ulici Třebovická, tedy obecní policie postupovala v rozporu s § 79a zákona o silničním provozu. Podle ust. § 79a zákona o silničním provozu „*za účelem zvýšení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích je policie a obecní policie oprávněna měřit rychlost vozidel. Obecní policie tuto činnost vykonává výhradně na místech určených policií, přitom postupuje v součinnosti s policií.*” Krajský soud k této žalobní námitce uvádí, že ze souhlasného stanoviska Policie České republiky, Dopravního inspektorátu územního odboru vnější služby Městského ředitelství Ostrava ze dne 26. 7. 2016 - úsekové měření rychlosti místní komunikace ul. Třebovická vyplývá, že Policie ČR vydala souhlasné stanovisko s měřením rychlosti vozidel automatizovaným technickým zařízením realizované Městskou policií Ostrava v Ostravě Třebovicích v termínu od 1. 8. 2016 – 31. 7. 2017 na ulici Třebovická obousměrně. Došlo tedy k součinnosti mezi obecní policií a Policií ČR ve smyslu shora citovaného ustanovení zákona o silničním provozu, proto i tuto žalobní námitku hodnotí krajský soud jako nedůvodnou;
- žalobkyně uvedla několik žalobních bodů týkajících se zavinění a absence formy zavinění ve výroku rozhodnutí. Podle ust. § 125f odst. 1. zákona o silničním provozu, ve znění do 30. 6. 2017, právnická nebo fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. Podle ust. § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., ve znění od 1. 7. 2017 se provozovatel vozidla dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. Krajský soud musí konstatovat, že odpovědnost provozovatele vozidla za správní delikt podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu byla ve znění účinném do 30. 6. 2017 a stále je založena na odpovědnosti objektivní, tj. v případě těchto správních deliktů (nyní přestupků) není na místě se otázkou zavinění zabývat a výrok rozhodnutí

tudíž nemusí obsahovat formu zavinění. S ohledem na výše uvedené je nutno učinit závěr, že námitky žalobkyně ohledně zavinění, za situace kdy se jednalo o objektivní odpovědnost provozovatele vozidla za správní delikt (nyní za přestupek), jsou nedůvodné. Žalobkyně dále namítala, že znakem přestupku (tehdy správního deliktu) fyzické osoby nepodnikající podle ust. § 125f zákona o silničním provozu bylo v období od 1. 7. 2017 do 13. 7. 2017 podle § 15 odst. 1 přestupkového zákona též zavinění. Teprve dne 13. 7. 2017 nabyl účinnosti zákon č. 183/2017 Sb., kterým bylo zavinění, jakožto znak tohoto přestupku odstraněno. Žalobkyně s ohledem na zásadu retroaktivity in mitius dovozuje, že tuto úpravu, která omezila odpovědnost nepodnikající fyzické osoby z objektivní na subjektivní, je nutné aplikovat nejen na správní delikty, které byly spáchány v období účinnosti této úpravy (tedy od 1. do 13. 7. 2017), ale též na správní delikty, které byly spáchány dříve, jelikož se jedná o úpravu pro obviněného prospěšnou, neboť velmi zásadně omezuje jeho odpovědnost. K tomu krajský soud uvádí, že účinnost zákona č. 183/2017 Sb., byla stanovena v souladu s ust. § 3 odst. 3 věty druhé zákona č. 309/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů (s výjimkou dvou specifikovaných částí) na den 1. 7. 2017, platnosti nabyl dne 28. 6. 2017, k čemuž krajský soud podotýká, že ani zákon o silničním provozu a ani zákon č. 250/2016 Sb. není pro žalobkyni v žádném ohledu příznivější;

- žalobkyně namítala, že nebylo měřeno automatizovaným technickým prostředkem bez obsluhy. Krajský soud předně zdůrazňuje, že na jedné straně (bod 8 žaloby) je tvrzeno, že záznam byl proveden stálým automatickým systémem, přičemž v bodech 39 – 47 žaloby je toto popíráno. Jedná se tedy o zcela účelové a obstrukční žalobní námitky. V projednávané věci je tvrzení žalobkyně zcela v rozporu s obsahem správního spisu správního orgánu I. stupně, konkrétně s oznámeními k zahájení řízení ve věci přestupku ze dne 3. 10. 2016 (čl. 1 a 11 správního spisu), se záznamy pořízenými silničním rychloměrem Unicam VELOCITY3, který byl kalibrován a schválen jako měřicí zařízení, což bylo doloženo ověřovacím a kalibračním listem k danému měřidlu. Z výše uvedeného tedy jednoznačně vyplývá závěr, že silniční rychloměr pracoval v automatizovaném režimu bez obsluhy. Podstatný je závěr, že výše uvedený ověřovací list prokazuje, že použitý automat - automatizovaný technický prostředek byl vyzkoušen a certifikován, a tudíž byl plně způsobilý k měření rychlosti. Zdejší soud nevidí jakýkoliv důvod k posuzování toho, co je to „automat“ v rozhodnutí správních orgánů (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2018, č. j. 4 As 114/2018–49);
- žalobkyně také namítala neexistenci „*správního deliktu dle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu*“. Skutková podstata „*správního deliktu provozovatele vozidla*“ již v době rozhodování žalovaného neexistovala. Jednalo se o pozdější změnu zákona v její prospěch. Žalobkyně uvedla, že je možné ji za identické jednání postihnout přestupkem provozovatele vozidla, přičemž tato skutková podstata je pro ni výhodnější, neboť zatímco odpovědnost za správní delikt provozovatele vozidla zaniká po čtyřech letech (jedná se o výjimku dle § 112 odst. 2 nového zákona o přestupcích), odpovědnost za přestupek zaniká po roce, nejdéle však po třech letech. Rozhodnutí je nezákonné, byla-li potrestána za jednání, které

v době rozhodování žalovaného právní předpisy neoznačovaly za trestné. Přitom již samá skutečnost, že se správní orgán nezabýval tím, zda nová právní úprava není pro ni příznivější, představuje zásah do jejích ústavních práv. Krajský soud i tuto žalobní námitku hodnotí jako nedůvodnou. Řízení o předmětných správních deliktech provozovatele vozidla bylo zahájeno doručením příkazu žalobkyni a to dne 25. 1. 2017 a 6. 2. 2017, tedy před datem 1. 7. 2017, kdy nabyl účinnosti zákon č. 250/2016 Sb. Správní orgán I. stupně postupoval správně a ve shodě s ust. § 112 odst. 4 zákona č. 250/2016 Sb., když řízení dokončil podle dosavadních předpisů, čili podle zákona o silničním provozu ve znění účinném do 30. 6. 2017, a tedy jako správní delikt provozovatele vozidla. Jednání žalobkyně bylo trestné jak podle právní úpravy obsažené v zákoně o silničním provozu účinné do 30. 6. 2017, tak i podle pozdějšího znění tohoto zákona. Zákon o silničním provozu ve znění účinném od 1. 7. 2017 není pro žalobkyni v žádném ohledu příznivější s ohledem na znění v souzené věci relevantních ustanovení zákona, a ani zákon č. 250/2016 Sb., žalobkyni z hlediska posouzení její viny a trestu příznivější úpravu nepřináší;

- žalobkyně dále uvedla několik žalobních bodů týkajících se uložení sankce. K těmto žalobním bodům krajský soud uvádí, že řízení o předmětných správních deliktech bylo zahájeno doručením příkazu žalobkyni, jak je shora uvedeno, tedy před datem 1. 7. 2017, kdy nabyl účinnosti zákon č. 250/2016 Sb. Zákon o silničním provozu ve znění účinném od 1. 7. 2017 není pro žalobkyni v žádném ohledu příznivější s ohledem na znění relevantních v souzené věci ustanovení zákona, jak již bylo uvedeno výše. Soud považuje za zcela v souladu se zákonem také výrok o sankci, z něhož a také z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně je zřejmé, že se při stanovení výše sankce zabýval hledisky danými § 125f odst. 3 zákona o silničním provozu, § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu, § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 a § 125c odst. písm. k) téhož zákona, přičemž sankce 2 500 Kč byla stanovena na horní hranici zákonného rozmezí od 1 500 Kč do 2 500 Kč, což je uvedeno na straně 9 - 10 prvostupňového rozhodnutí. Odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně obsahuje také úvahy o tom, ke kterým hlediskům přihlédl a jaký měla vliv na výši uložené sankce, přičemž se závěrem správního orgánu I. stupně se následně žalovaný zcela ztotožnil. Krajský soud v podrobnostech odkazuje na odůvodnění rozhodnutí správních orgánů. V daných souvislostech a s ohledem na námitky žalobkyně soud dále opakuje, že nová právní úprava není pro žalobkyni příznivější, neboť i podle ní lze uložit sankci ve stejném rozmezí. Nemohla být ani porušena zásada reformatio in peus, neboť příkazy ze dne 17. 1. 2017 a 25. 1. 2017 byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 2 500 Kč a 1 500 Kč, celkem tedy 4 000 Kč, přičemž rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 20. 12. 2017 byla žalobkyni uložena sankce ve výši 2 500 Kč;
- k žalobní námitce absence zjištění formy zavinění řidiče krajský soud podotýká, že předmětem řízení byl správní delikt provozovatele vozidla a nikoliv přestupek řidiče. Zatímco přestupek řidiče vozidla musí vykazovat všechny zákonem předpokládané znaky přestupku, v případě správního deliktu provozovatele vozidla není předpokládáno zavinění protiprávního jednání, neboť jeho odpovědnost je odpovědností objektivní;

- žalobkyně namítala, že úsek měření rychlosti motorových vozidel nebyl označen dopravní značkou. K tomu krajský soud uvádí, že povinnost označit úsek měření dopravními značkami dříve zakotvená v ust. § 79a zákona o silničním provozu byla zrušena zákonem č. 133/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, a to s účinností od 1. 8. 2011. Žalobní námitky tedy v tomto směru nejsou důvodné, neboť měření proběhlo až po změně právní úpravy, a bylo provedeno v souladu se zákonem;
- žalobkyně namítala, že rozhodovala úřední osoba, o jejíž nepodjatosti existují pochybnosti. Podle § 14 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, „je každá osoba bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu, o níž lze důvodně předpokládat, že má s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti, vyloučena ze všech úkonů v řízení, při jejichž provádění by mohla výsledek řízení ovlivnit.“ Krajskému soudu však z obsahu správního spisu nevznikly žádné pochybnosti o tom, že by snad pracovníci správního orgánu I. stupně či žalovaného nebo hejtman kraje s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům měli takový zájem na výsledku řízení, pro nějž by bylo možné pochybovat o jejich nepodjatosti, přičemž žalovaný se v odůvodnění svého rozhodnutí touto námitkou dostatečně zabýval (str. 19 žalobou napadeného rozhodnutí). Tato námitka proto není důvodná. Žalobkyně navíc námitku podjatosti úředních osob ani blíže nespecifikovala a její námitka se jeví jako účelová a obstrukční;
- žalobkyně namítala, že ve výroku č. 3 nebylo uvedeno ustanovení, dle kterého bylo rozhodováno. Dle názoru krajského soudu je i výrok č. 3 rozhodnutí správního orgánu I. stupně formulován zcela srozumitelně a určitě a je zřejmé, která dopravní značka nebyla respektována. Krajský soud opětovně uvádí, že skutková podstata podle ust. § 125f zákona o silničním provozu, ve znění do 30. 6. 2017, nepostihuje provozovatele vozidla za přestupek, nýbrž jej činí odpovědným za správní delikt. Ve výroku rozhodnutí je popsáno jednání vykazující znaky správního deliktu, z výroku je zřejmé, jaké konkrétní právní ustanovení zákona o silničním provozu žalobkyně porušila, že se dopustila správního deliktu podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, dále je ve výroku uvedeno, že předmětné jednání vykazuje znaky přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu v souvislosti s porušením ust. § 4 písm. c) téhož zákona. O porušení povinnosti a všech zákonných ustanovení tvořících právní normu odpovídající skutkové podstatě správního deliktu nemohly v dané věci vzniknout žádné pochybnosti;
- žalobkyně uvedla nesouhlas svůj a svého právního zástupce se zveřejňováním osobních údajů na webu Nejvyššího správního soudu a domáhala se anonymizace rozhodnutí v této právní věci. K tomuto žalobnímu bodu krajskému soudu nezbyvá

než uvést, že způsob zveřejňování soudních rozhodnutí není problémem žalobou napadeného rozhodnutí, a proto se jím krajský soud ani nezabýval.

8. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud shledal žalobu žalobkyně jako nedůvodnou a v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl.
9. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v tomto řízení úspěch neměla a žalovaný se práva náhrady nákladů řízení výslovně vzdal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 12. prosince 2019

JUDr. Petr Indráček
samosoudce